Πορίσματα Ημερίδας με θέμα: «Εναλλακτικές 'θεραπείες': 'Ιατρική' της Νέας Εποχής

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Αυγούστου, 2014

[ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 17 ΜΑΪΟΥ 2014 - ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ Ι.Μ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ]

1. Οἱ λεγόμενες «ἐναλλακτικές θεραπεῖες» ἀποτελοῦν ἐφαρμογή στό χῶρο τῆς ὑγείας τῶν περί Θεοῦ, ἀνθρώπου καί κόσμου ἀντιλήψεων τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καί τῆς «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου» καί γι᾽ αὐτό εἶναι πιό σωστό νά ὀνομάζονται «Ἰατρική τῆς Νέας Ἐποχῆς».

2. Γιά τίς ὁμάδες αὐτές ὅλα εἶναι ἐνέργεια, ὅλα εἶναι Ἕνα («Ἕν τό πᾶν» τῆς Θεοσοφίας) καί ὅλα εἶναι Θεός. Μέ βάση αὐτή τή θεώρηση, διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἀνακαλύπτοντας τόν «Θεό - Ἑαυτό» του καί ἐνεργοποιώντας τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις, πού δῆθεν κρύβει μέσα του, μπορεῖ νά αὐτοθεραπεύεται. Ὡς αὐτοθεραπεία νοεῖται τό «ξεμπλοκάρισμα» τῆς ἐνέργειας. Κατά τήν ὀρθόδοξη ὅμως Θεολογία ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος μέ τήν προσωπική ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ (ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ᾽ ὁμοίωσιν, Γεν. α΄,26). Ἡ δέ νόσος ψυχῆς καί σώματος ἡ ὁποία εἰσῆλθε στήν ἀνθρώπινη φύση μετά τήν Παρακοή τῶν πρωτοπλάστων ἀποτελεῖ κατά κύριο λόγο συνέπεια τῆς ἁμαρτίας, τήν ὁποία νόσο ἐπιτρέπει ὁ Θεός ὡς ἕνα τρόπο γιά μετάνοια καί ἐπανόρθωση. Ὅσον ἀφορᾶ στήν ψυχή, αὐτή δέν μπορεῖ νά θεραπευθεῖ ἀπό κανέναν ἄλλο ἐκτός ἀπό τήν ἄκτιστη χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

3. Ἡ θεραπεία ὅμως τῆς σωματικῆς νόσου δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ διά τῆς δυναμοποίησης τῶν ὁμοιοπαθητικῶν φαρμάκων, διά τῆς ὁποίας δῆθεν ἀπελευθερώνεται ἡ

λανθάνουσα
πνευματοειδής δύναμή τους, οὔτε διά τῶν βελονῶν τοῦ βελονισμοῦ, οὔτε διά τοῦ μασάζ τῆς ρεφλεξολογίας, οὔτε δι᾽ οἱουδήποτε ἄλλου ἐμπειρικοῦ ἤ μαγικοῦ μέσου τῆς
ὅποιας ἐναλλακτικῆς ¨θεραπείας¨. Βεβαίως τό σῶμα μπορεῖ νά θεραπευθεῖ θαυματουργικῶς διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ διά τῶν εὐχῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν
ἁγίων μας. Ὡστόσο ὅμως ὁ Θεός ¨ἔκτισε ἰατρόν¨ (Σοφ. Σειράχ, λη΄,1) πρός τόν ὁποῖο καταφεύγουμε, ἐκτιμώντας τήν διαγνωστικές καί θεραπευτικές ἱκανότητές του, τίς ὁποῖες
ἀπέκτησε ἀπό τήν ἐπίπονη σπουδή του στήν ἰατρική ἐπιστήμη.

Εἶναι
σημαντικό νά γνωρίζουν ὅσοι ἐμπιστεύονται τίς ἐναλλακτικές ¨θεραπεῖες¨ τίς ἐνδεχόμενες
συνέπειές τους, οἱ ὁποῖες εἶναι α) ψυχο-διανοητική διαταραχή λόγῳ τῆς ἀποκρυφιστικῆς
βάσεως στήν ὁποία θεμελιώνονται β) σοβαρές παρενέργειες στήν κατάσταση τῆς ὑγείας
τους ἐξαιτίας τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐνδεδειγμένων ἰατρικά θεραπειῶν, καί γ)ἐπιδείνωση
τῆς ὑγείας τους ἀκόμη καί θάνατος τοῦ ἀσθενοῦς.

4. Οἱ
ἐναλλακτικές ¨θεραπεῖες¨, ὅπως : Ἀγγελοθεραπεία, Ἀγιουρβέδα, Ἀνθοϊάματα Μπάχ, Aura Soma, Ἀρωματοθεραπεία, Βελονισμός, Βιοενεργειακές Θεραπεῖες,
Βιοσυντονισμός, Ἐσωτέρα Θεραπευτική, Κρανιοϊερή Θεραπεία, Κρυσταλλοθεραπεία, Ὁμοιοπαθητική,
Ρέϊκι, Ρεφλεξολογία, Σιάτσου, ψευδοεπιστημονικές ψυχοθεραπεῖες κ.ἄ.,
θεμελιώνονται σέ κοσμοθεωριακό ὑπόβαθρο, τό ὁποῖο εἶναι ἀντίθετο καί ἀσυμβίβαστο
μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη.

Ἔχουν
δέ τά ἑξῆς κοινά χαρακτηριστικά:

α) εἶναι
ἐντελῶς αὐθαίρετες

β) προβάλλουν
ἕναν θεραπευτή μάγο,

γ) βασίζονται
σέ μία μεταφυσικῆς τάξεως ἐνέργεια τῶν ἀνατολικῶν φιλοσοφιῶν καὶ θρησκειῶν-τίς ὁποῖες
εὔκολα ἀκολουθοῦν ὅσοι ἔγιναν πρίν θύματα τῶν ἐνεργειακῶν θεωριῶν-και

δ) δὲν
ἔχουν καμμία σχέση μὲ ἐπιστήμη.

Ἰδιαιτέρως
τό ρέϊκι εἶναι ἀπροκάλυπτα μία ἀποκρυφιστικὴ πρακτικὴ, ἀφοῦ οἱ μυημένοι "θεραπευτές" ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ "ὁδηγούς" πνεύματα, τὰ ὁποῖα κατευθύνουν τὴ θεραπευτικὴ ἐνέργεια.

5. Ἡ
γιόγκα καί ὁ διαλογισμός δέν εἶναι μέθοδοι θεραπείας, ὅπως εὐρέως διατυμπανίζεται στό χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ἡ Γιόγκα εἶναι "μέθοδος θανάτου καὶ φυγῆς ἀπὸ τὸν κόσμο τῆς φθορᾶς." Ὁ διαλογισμὸς εἶναι ἀντίθετος μὲ τὴ χριστιανική μας πίστη γιατί προσπαθεῖ νὰ πείσει τὸν ἄνθρωπο ὅπως τότε ὁ "ὄφις", ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος θεός, ἀρκεῖ νὰ ἐνεργοποιήσει τὶς δυνάμεις του, μέσω τῆς τεχνικῆς τοῦ διαλογισμοῦ. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸν προσωπικὸ Σωτήρα, τὸν
Χριστό, ὅπως ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ πιστεύουμε.Ἐπίσης ἡ ἐπανάληψη λέξεων ἢ φράσεων (μάντρας), ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, ἀποτελοῦν ἐπικλήσεις σὲ Ἰνδουιστικὲς θεότητες, δηλ. σέ δαιμόνια.

6. Ὑπάρχουν
πολλοί θεραπευτές ἤ καί θεραπευόμενοι Χριστιανοί, πού ἀκολουθοῦν διάφορες ἐναλλακτικές
¨θεραπεῖες¨, χωρίς νά παραδέχονται πώς κατ᾽ οὐσίαν πρόκειται γιά μαγεία. Πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι δέν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο γι' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν μαγικές πράξεις, νά πιστεύουν σέ πνεύματα ἤ νά εἶναι ἐνήμεροι ὅτι συνεργάζονται μέ πνεύματα (δαίμονες). Ἀρκεῖ τό νά ἀποδέχονται ὅτι αὐτή ἡ δραστηριότητά τους «λειτουργεῖ» καί νά τή χρησιμοποιοῦν.

7. Οἱ λεγόμενες ἐναλλακτικές ¨θεραπεῖες¨ ἤ σύμφωνα μέ τόν Ἰατρικό Σύλλογο Ἀθηνῶν «Ἀνορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι» (ΑΝ.ΘΕ.Μ.), στηρίζονται σέ πεπαλαιωμένα καί μυθώδη δεδομένα καί χαρακτηρίζονται, ἀπό διαφόρους ἐπισήμους ἑλληνικούς καί διεθνεῖς ἰατρικούς φορεῖς καί συλλόγους, ὡς ψευδοεπιστῆμες.

8. Οἱ ἐν λόγῳ μέθοδοι ἐφ' ὅσον βεβαίως ἐπιδιώκουν εἴτε εὐθέως, εἴτε πλαγίως, εἴτε συγκεκαλυμμένως, εἴτε ἀφανῶς ἐπηρεασμὸ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τρίτου ἢ τρίτων, ἀποτελοῦν προσηλυτισμό, ἐνέργεια ἡ ὁποία συνιστᾶ ἀξιόποινο πράξη καὶ διώκεται ποινικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου (Νόμος 1363/39 ἄρθρον 4).

Ἡ ὑποσχόμενη θεραπεία ἤ ἔστω βελτίωση ἀπό τίς ἐν λόγῳ θεωρίες ἀποτελεῖ ἀπάτη, ἡ ὁποία τιμωρεῖται ποινικῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς παράνομη ἄσκηση ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

9. Δέν πρέπει νά λησμονήσουμε τόν ὀξυνούστατο καί θεοφώτιστο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅτι ἡ ὑγεία εἶναι μέγιστο ἀγαθό ἀρχῆθεν δοσμένο στούς πρωτοπλάστους γιά νά ἐκπληρώσουν τόν ὕψιστο προορισμό τους, τήν κατά χάριν θέωσή τους.
Ἡ διαταραχή τῆς ὑγείας εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως στήν ἀνυπακοή καί τελικά παραχώρηση παιδαγωγική καί θεραπευτική τοῦ Θεοῦ γιά μετάνοια καί ἀνόρθωση στόν ἀρχετυπικό τρόπο ζωῆς. Σημειώνει ἰδιαίτερα ὁ ἱερός Πατήρ ὅτι συμφέρει νά ὑπομείνουμε τά δεινά τῆς ἀσθένειας παρά νά ἐμπιστευθοῦμε ὕποπτους μάγους-θεραπευτές πού μπορεῖ νά ὠφελήσουν τό σῶμα μας, ἀλλά νά βλάψουν τήν ψυχή μας. Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος εἶχε ἐμπειρία

τῶν πολλῶν ὠφελειῶν τῆς ἀρρώστιας ὅπως καί πολλοί ἄλλοι Ἅγιοι, μέ κορυφαῖο τόν Ἀπόστολο
Παῦλο διατυπώσαντα τό: ¨εἰ καί ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ᾽ ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται
ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ¨. (Κορινθ. β΄, 16)

10. Ὁ
ἄνθρωπος ὡς δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁλοκληρωμένος καί πραγματικά θεραπευμένος, εἴτε σωματικά ἀσθενής εἴτε ὑγιής, κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, μόνο στήν πλήρη ἕνωσή του μέ τόν Ἰησοῦν Χριστόν, μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

π.
Βασίλειος Κοκολάκης

orthros.eu